

hlavně otázka, kdo je příslušný z toho důvodu správní exekuci zastaviti nebo omeziti. Odkazují na své Záruky, str. 127 násl. Vlád. nař. má v tom směru několik ustanovení. V § 109 jest předepsáno, že v protokolu zájemném má býti vyznačeno, že třetí osoby namítají, že jim přísluší na zabavenou věc právo nedopouštějící exekuci; jinak mohou takové námitky býti podány u exekučního úřadu (§ 112). Starou kontroverzu rozřešil § 112 takto: Shledá-li úřad, že na zabavenou věc přísluší třetím osobám právo vylučující exekuci, zruší zabavení věci. Zde se tedy úřadu správnímu přiznává kompetence činiti si úsudek o otázkách práva soukromého (příslušné námitky musí býti osvědčeny — § 112, I.). Neshledá-li však úřad takových soukromých práv, určí straně námitku činící přiměřenou lhůtu, ve které se má obrátiti na pořad soukromého práva. Neřídí-li se třetí strana podle toho, může v exekučním řízení pokračovati, jinak odloží další řízení až do pravoplatného soudního rozhodnutí. Je to tedy správní úřad, nikoliv soud, jenž má v rukou průběh exekuce. Do rozhodnutí úřadu exekučního má jak vymáhající věřitel tak třetí osoby oprávněný prostředek, který má odkladací účinek — § 126, II.

V řízení dražebním pamatuje vládní nařízení na zájmy třetích osob především v § 119. Nezaplatí-li vydražitel kupní cenu do konce dražby, draží se věc jemu přiklepnutá znovu. Vydražitel původní ručí za případný schodek na nejvyšším podání. Výši toho schodku určuje exekuční úřad. Podle § 126 je možné odvolání do tohoto rozhodnutí správního. Soudili bychom, že odvolací právo má v první řadě také vydražitel, ale ve Správě zemské, str. 170, čteme, že rekurovati může pouze dlužník! Kde se bude brániti vydražitel proti správnímu aktu? Nezbylo by než uchýliti se k § 105 úst. list. resp. k prováděcímu zákonu č. 217/1925 Sb., ačkoli narážíme tu na nesnáz, že § 105 úst. list. předpokládá zákon, kdežto my máme činiti s pouhým nařízením.

K vážným pochybnostem dává podnět § 122 vládn. nař. o upotřebením výtěžku. Jde o uspokojení přednějších zástavních věřitelů resp. věřitelů jdoucích za vymáhajícím věřitelem. Příslušné obnosy má exekuční úřad odevzdati soudu, takže tento úřad není v přímém poměru k věřitelům, o něž jde. On také asi nevydává těmto věřitelům nějakého rozhodnutí a kdyby ano, není do těchto rozhodnutí oprávněného prostředku

ani pro vymáhajícího věřitele, jenž by tvrdil, že úsudek exekučního úřadu o pohledávkách přednějších věřitelů není správný. Úprava jistě ne uspokojující. Nemůžeme přece konstruovati právo soudu vymáhati u exekučního úřadu deponování řádně zjištěných částek úhradních.

Pokud jde o útraty řízení exekučního, stačí odkázati na § 122 a 127 vládn. nař. Potíže působí § 130 všeobecně stylisovaný, hledíc k nákladům na exekuční náhradní úkon (viz výše). Jistě by odporoval úmyslu původců vládního nařízení názor, jakoby § 130 dopadal i na případ nákladů exekučního náhradního úkonu. (Mannlicher-Coreth, str. 135, vidí v těchto nákladech způsob procesních útrat.)

Speciální normy upravily si vedení exekuce pro svou potřebu. V § 134 vládn. nař. jsou tyto zvláštní normy zachovány v platnosti. O těchto zjevech vhodněji se pojedná ve zvláštních heslech. Naše porevoluční zákonodárství poukazuje někdy na exekuční prostředky (sekvestrace) neupravující podrobností — srov. Dualismus právní, str. 500.

Literatura.

Hoetzel: „Záruky a exekuční prostředky v rakouském právu správním“, 1915; Wilfling: „Zwangsvollstreckung und unmittelbarer Zwang in Verwaltungssachen“ (Mischler-Ulbrich: „Österr. Staatswörterbuch“, IV., 2. vyd.); Kukulka: „Der Verwaltungszwang“, 1918; Správa zemská a okresní, II. sv.: „Vládní nařízení o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů“, 1928; Goldschmidt: „Das Verwaltungsstrafrecht“, 1902; Mannlicher-Coreth: „Die Gesetze zur Vereinfachung der Verwaltung“, 1. vyd. z r. 1926.

Jiří Hoetzel.

Exhumace

viz Pohřebnictví.

Exteritorialita.

Pojem ex-y. — A. Výsady d-ch z-ú. I. Ratio legis diplomatických výsad. II. Vývoj a dnešní tendence. III. Teorie ex-y. IV. Jednotlivé výsady. 1. Nedotknutelnost. 2. Exemce ze soudnictví. 3. Výsady v právu správním. V. Forum d-ch z-ú. Zřeknutí se výsad. VI. Časový a místní rozsah platnosti diplomatických výsad. VII. Osoby požívající diplomatických výsad. — B. Výsady jiných osob nežli d-ch z-ú. I. Hlavy států. II. Vojenské síly. Vojsko pozemní, posádka válečných lodí. — Literatura.

Zkratky: d. z. = diplomatický zástupce,
ex. = exteritorialita.

Pojem ex-y. — Ex. jest pojem práva mezinárodního, kterého doposud užívá